

15 SEPTEMBER 1925

No. 18

30e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Ziet, voorwaar zeg Ik u, dat er vele geesten, welke valsche geesten
zijn, op de aarde zijn voortgegaan, misleidende de wereld.

(Leer en Verbonden 50 : 2.)

DE RECHTMATIGE WIJZE VOOR HET OVERBRENGEN VAN OPENBARING.

Het is buitengewoon droevig om eerbare leden der Kerk, menschen die beter behooren te weten, werktuigen van verleidende geesten te zien worden. Zulke menschen schijnen, tenminste voor een korten tijd, het feit uit het oog te verliezen, dat de Heere het Priesterschap in zijn volheid op aarde heeft gevestigd, door directe openbaring en gebod van den hemel; dat Hij een orde of bestuur ingesteld heeft, dat buiten de macht van de menschen is en hun wijsheid, geleerdheid en begrip overtreft, inderdaad in zooverre het voor het menschelijk verstand onmogelijk schijnt, zonder de hulp van den Geest Gods, de schoonheden, machten en den aard van het Heilig Priesterschap te verstaan. Het schijnt voor vele menschen moeilijk om de werkingen van het Priesterschap, zijn rechtmatige autoriteit, uitgestrektheid en macht te begrijpen; en toch door het licht des Geestes is het gemakkelijk te verstaan, doch doordat zij het niet begrijpen, worden de menschen vaak in verzoeking gebracht door verleidende geesten, die in de wereld verspreid zijn. Zij worden geleid om te gelooven speciaal gekozen te zijn om de dingen weer op hun plaats te brengen. Het is zeer ongelukkig voor iemand om in zoo'n valstrik te raken; want moge het verstaan worden door de Heiligen der Laatste Dagen, dat zoolang als de dienst-knechten van God een rein leven leiden, en eer op het Priesterschap stellen dat op hen overgedragen is, en trachtende zijn volgens hun beste kennis om hun ambten en roeping te verheerlijken,

waarvoor zij op behoorlijke wijze gekozen zijn door de stem van het volk en de priesterschap, en bekrachtigd door de goedkeuring van God, zoolang als de Heere mededeelingen heeft te doen aan Zijn menschenkinderen, of om instructies te geven aan Zijn Kerk, zal Hij zulk een mededeeling doen door de rechtmatig aangestelde wegen van het priesterschap; Hij zal er nimmer buiten treden, tenminste zoolang als de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in haar tegenwoordigen vorm op de aarde bestaat.

Niemand heeft het recht om op te staan als een openbaarder, profet, ziener of een geïnspireerd man, en openbaringen te geven voor de leiding der Kerk, of het op zich te nemen geboden te geven aan de presideerende autoriteiten der Kerk, in welk gedeelte der wereld ook, nog minder in het midden van Zion, waar de organisaties van het priesterschap zoo goed als volmaakt zijn, waar alles compleet is, zelfs de organisaties van een vertakking. Het is het recht van personen om geïnspireerd te zijn en bekendmaking van den Heiligen Geest te ontvangen voor hun persoonlijke leiding om hun geloof te versterken en hen aan te moedigen in de werken der gerechtigheid om getrouw te zijn in het onderhouden der geboden, die God aan hen gegeven heeft; het is het voorrecht van iederen man en vrouw om openbaring voor al deze dingen te ontvangen, maar niet meer. Vanaf het oogenblik dat iemand opstaat en zich het recht toeëigent om bevelen te geven en het beheer te voeren, of om zijn broeders te oordeelen, vooral degenen die presideeren, behoort hij behoorlijk in toom gehouden te worden, anders zullen tweedracht, verdeeldheid en verwarring de gevolgen zijn. Iedere man en vrouw in deze Kerk behooren beter te weten dan zich aan zulk een geest te onderwerpen; oogenblikkelijk, wanneer zulk een gevoel zich bij hen voordoet, moeten zij het van zich werpen, want het is tegenstrijdig met de orde van het priesterschap en den geest van dit werk. We kunnen niets gezaghebbends aannemen dan dat, wat komt direct door de bepaalde wegen, de aangestelde organisaties van het priesterschap, welke de wegen zijn die God bepaald heeft, waardoor Hij Zijn wil en wenschen aan de wereld bekend maakt.

Door Joseph Smith openbaarde de Heere Zich aan de wereld, en door hem koos Hij de eerste ouderlingen der Kerk — mannen, die eerlijk van harte waren; mannen van wie Hij wist dat zij het woord zouden ontvangen, en verbonden met Joseph in de groote en belangrijke onderneming zouden werken; en allen die tot het Priesterschap verordineerd zijn, en allen die tot een positie, welke ook, in de Kerk aangesteld zijn, hebben hun autoriteit en opdracht langs dezen weg, door God bepaald, ontvangen, met Joseph aan het hoofd.

Dit is de orde en het kan niet anders wezen. God zal geen an-

deren profeet en ander volk doen opstaan om het werk te doen dat ons bevolen is. Hij zal nimmer degenen negeeren die ferm en getrouw gestaan hebben vanaf den beginne van dit werk, en die steeds ferm en trouw zijn, in zooverre zij voortdurend getrouw blijven aan hun opdracht. Er is geen twijfel in mij dat zij zich als een geheel te eeniger tijd ontrouw zullen toonen, want indien sommigen van hen onwaardig zouden worden in Zijn oogen, zou Hij hen uit hun plaats verwijderen, en anderen uit de gelederen roepen om hun plaats in te nemen. Dus Zijn priesterschap zal immer bevonden worden door de juiste mannen samengesteld te zijn voor die plaats, van mannen wier schoulers geschikt zijn voor de lasten, mannen door wie Hij kan werken en de zaken der Kerk regelen volgens de raadgevingen van Zijn eigen wil. Van stonde af aan dat personen naar een anderen oorsprong van openbaring uitzien, geven zij zichzelf over de aan verleidende invloeden des Satans, en stellen zichzelf bloot om dienstknechten van den duivel te worden; zij verliezen de ware orde uit het oog, waardoor de zegeningen van het Priesterschap genoten kunnen worden; zij stappen buiten de palen van het Koninkrijk Gods, en bevinden zich op gevaarlijk terrein. Wanneer ge iemand ziet opstaan met de beweringen directe openbaringen te hebben ontvangen, buiten de orde der wegen van het priesterschap om, kunt ge vaststellen dat hij een bedrieger is. God heeft u niet geroepen in de wereld te gaan om onderwezen te worden, of om openbaringen te ontvangen door afvalligen of vreemdelingen, maar Hij heeft u geroepen en verordineerd en u uitgezonden om het volk te onderwijzen en te leiden in de paden van gerechtigheid en zaligheid.

Hoe behoort het nu te zijn? Ik zal het u vertellen. In de eerste plaats behoort iedereen te weten dat het Evangelie waar is, dat het voorrecht van een ieder van ons is, die gedoopt is en den Heiligen Geest ontvangt. Iemands gevoelens kunnen misschien leed aangedaan zijn vanwege een klein geschil tusschen hem en president Taylor of Cannon of mij; hij kan gevoelens in zijn hart hebben die hem er toe leiden te denken dat hij hen niet kan ondersteunen in zijn geloof en gebeden; maar indien dat het geval is wat zou de beste richting voor hem zijn om te volgen? Hij zou in zijn hart zeggen: „God heeft Zijn Koninkrijk en Zijn priesterschap op de aarde gevestigd; en niettegenstaande mijn afkeer voor zekere mannen, weet ik dat het Evangelie de waarheid is, en dat God met Zijn volk is; en dat indien ik mijn plicht zal doen en Zijn geboden onderhouden, de wolken voorbij zullen gaan en de mist verdwijnen, en de Geest van God mij ten volle te hulp zal komen, en langzamerhand ik in staat zal zijn te zien — indien ik verkeerd ben — waarin ik gedwaald heb, en dan zal ik mij er van bekeeren, want ik weet dat alle verkeerde dingen goed gemaakt zullen

worden." Ik denk dat alle menschen zich zoo zouden gevoelen.

Er is nimmer meer dan één tegelijk aangesteld om de sleutelen te hebben van het Koninkrijk van God met betrekking tot de aarde. Terwijl Christus op de aarde vertoefde, hield Hij ze; maar toen Hij wegging, droeg Hij ze over aan Petrus, omdat hij de president of het hoofd der apostelen was; en hij had het recht om te leiden en openbaring te ontvangen voor de Kerk en raad te geven aan al de broederen. Nadat de Satan en booze mannen de overhand tegen de Kerk hadden gehad, den Zaligmaker gedood en de apostelen vermoord hadden, waren de sleutels van het Koninkrijk van de aarde genomen. Johannes beschrijft het allerduidelijkst in zijn openbaringen. En van dien tijd, totdat Joseph Smith geroepen was door de stem van den Allerhoogste, en verordineerd om die sleutels te houden, hield geen mensch die op de aarde voor zoover wij weten. Het is waar dat de Heere andere Twaalven op het vasteland van Amerika aanstelde, en zijn kerk bloeide en was voorspoedig in dat land voor vele jaren, maar de Heere verklaarde dat Petrus, Jakobus en Johannes en de Twaalf, die met Hem te Jeruzalem waren, het presidentschap over hen hadden. God kan Zich aan verschillende naties openbaar maken en hetzelfde Evangelie en verordeningen onder hen vestigen zooals Hij in de dagen vanouds deed, indien de noodzakelijkheid het vereischt, maar indien de naties tezamen verbonden zouden worden, zou er een hoofd wezen en al de overige zouden ondergeschikt zijn. Zoodat sedert den tijd dat de sleutels van dit Priesterschap van de aarde weggenomen waren, totdat zij ontvangen werden door Joseph Smith, niemand te eeniger tijd dat Priesterschap bezat, noch de sleutelen daarvan met de autoriteit om het Zion van God op te bouwen, en een Kerk of volk voor te bereiden voor de tweede komst van Christus, „zooals een bruid versierd is voor den bruidegom”, tenzij het onder de verloren stammen mocht zijn, nochtans hebben wij hier geen kennis van, maar indien het zoo is, zouden zij die sleutelen ontvangen, welke noodzakelijk zijn voor de bediening in de verordeningen van het Evangelie voor hun zaligheid. Wij weten niets van hun bestaan af, noch van de toestanden waarin zij geplaatst zijn. Het Evangelie, dat aan hen gegeven is, is geschikt voor hun eischen en toestanden, en is voor hun zaligheid, niet voor de onze; en toch zal het hetzelfde Evangelie zijn. En God zal niet een van hen aanstellen om ons het Priesterschap te geven, òf om ons de sleutels en zegeningen te geven, òf de organisaties van het Koninkrijk van God aan te wijzen, omdat Hij dat priesterschap hier gevestigd heeft, en wij het hebben. Indien Hij ons iets wil mededeelen, zal Hij Zijn boodschappers tot ons zenden. En op deze wijze zal Hij Zijn wet overbrengen en Zijn gedachten en wil aan het volk geven. Hij zal het doen door de verordineerde wegen van Zijn priesterschap, dat Hij erkent en op de aarde gevestigd

heeft. Hij zal nergens anders gaan om het te doen, noch zal Hij ons naar hen toezenden, tenzij zij zonder het priesterschap zouden zijn en het noodzakelijk wordt om de zegeningen van het evangelie aan hen over te brengen. En ik veronderstel dat dat het geval zal zijn.

Toen Joseph de sleutels van het Priesterschap ontving, was hij de eenigste op aarde die ze hield, dat is, hij was de eerste, hij stond aan het hoofd. Hem werd beloofd dat hij die niet zou verliezen, noch dat ze van hun plaats zouden genomen worden, zoolang hij getrouw was. En toen hij stierf, werd president Young gekozen door de stem van het volk, en bevestigd door de stem van God. Hij hield het Priesterschap, hetwelk naar de orde van den Zoon van God was, met de sleutels, welke behooren tot het presidentschap van dat Priesterschap op aarde. Hij ontving het uit de handen van Joseph Smith, direct van hem of door zijn autoriteit; en hield het tot zijn dood. Toen hij stierf, viel die mantel op John Taylor, en zoolang hij leeft, houdt hij die autoriteit, in zooverre hij getrouw blijft. Zoo was het met president Brigham Young; hij hield het op voorwaarde van zijn getrouwheid. Indien iemand in die plaats ontrouw zou worden, zou God hem uit zijn waardigheid ontzetten. Ik getuig in den naam van den God van Israël, dat Hij het hoofd der Kerk, die Hij gekozen heeft om aan het hoofd te staan, niet Zijn wetten zal laten overtreden en afvallig worden. Vanaf het oogenblik dat hij een richting zou uitgaan die daarheen zou leiden, zou God hem wegnemen. Waarom? Wanneer een booze man zou geduld worden op die plaats, zou als het ware toegestaan worden om de fundatie te laten bederven, wat iets is dat Hij nimmer zal veroorloven. Van stonde af aan, wanneer iemand zegt dat hij zich niet wil onderwerpen aan de rechtmatig aangestelde autoriteit der Kerk, hetzij het de leeraars, de bisschoppen, den hoogen raad, Zijn Quorum, of het Eerste Presidentschap zijn, en besluit het in zijn hart en brengt het ten uitvoer, vanaf dat oogenblik snijdt hij zichzelf af van de voorrechten en zegeningen van het Priesterschap en de Kerk, want hij verloochent de autoriteit, die de Heere in Zijn Kerk ingesteld heeft. Dit zijn de mannen, die gewoonlijk kuren in hun hoofd krijgen, die inspiratie (van beneden) ontvangen, en die dikwijls zoo verlangend zijn om de Kerk te leiden, en het recht te hebben om het priesterschap te oordeelen. De eenigste veilige weg voor ons persoonlijk is, om zoo nederig, rechtvaardig en getrouw mogelijk te leven voor God, zoodat wij Zijn geest kunnen bezitten in die mate, dat wij in staat zullen zijn rechtvaardiglijk te kunnen oordeelen, en goed van kwaad, recht van verkeerd te kunnen onderscheiden; en dan zullen we weten wanneer een besluit tegen ons gegeven is, dat in negen en negentig van de honderd gevallen wij verkeerd zijn en de uitspraak juist is; en alhoewel wij nu nog niet ten volle in staat zijn de juistheid te voe-

len, zullen we nochtans gedwongen zijn om te zeggen dat „in zooverre er zestien kansen zijn tegen één om verkeerd te zijn, ik mij goedwillig en nederig zal onderwerpen.”

Het meest belangrijke van de zaak is: de Heere heeft Zijn Kerk gevestigd. Zijn priesterschap georganiseerd, en autoriteit op zekere personen, raden en quorums overgedragen, en het is de plicht van het volk van God om zóó te leven dat zij zullen weten dat deze dingen aannemelijk voor Hem zijn. Indien we deze of gene beginnen af te snijden, en hun autoriteit ter zijde te zetten, kunnen we net zoo goed God terzijde zetten, en zeggen dat Hij geen recht heeft ons bevelen te geven.

(Journal of Discourses, Vol. 24, pp. 187-194, 1884, Ogden, Juni 21, 1883.)

De eeuwigheid der Seksen — voorheen, nu en hierna.

Door Apostel James E. Talmage,
van den Raad der Twaalven.

De eeuwigheid der seksen onder de kinderen van God erkennen wij als redelijk, schriftuurlijk te zijn. Het onderscheid tusschen mannelijk en vrouwelijk is geen toestand, die alleen aan de betrekkelijk korte periode van het sterfelijk leven kan toegepast worden, het was een noodzakelijk kenteeken van onzen toestand uit het voorbestaan, evenals het zich zal voortzetten na den dood, in den onbelaamden, zoowel als den opgestanen staat.

Dat geboorte, of zelfs de daaraan voorafgaande bevruchting, geenszins de schepping van een wezen is, dat vóór die gebeurtenis niet bestaan heeft, is overvloediglijk bevestigd door het geopenbaarde woord; het is zeer duidelijk dat ieder kind, dat op deze aarde geboren is, als een individueele geest in het voorbestaan leefde.

Het is niet bij toeval of per ongeluk, of door louter lichamelijke toestanden, waardoor de seksen der ongebornen bepaald zijn. Het lichaam neemt zijn mannelijken of vrouwelijken vorm, naar gelang de sekse van den geest, wiens bestemming het is dat lichaam te bewonen als een tabernakel, dat door de stoffen der aarde geformeerd is, waardoor het individu alleen dezen onvermijdelijken gang van menschelijke ondervinding, proeftijd en ontwikkeling kan betreden. In het eerste hoofdstuk van Genesis vers 27 lezen we: „God schiep den mensch naar Zijn beeld, naar het beeld Gods schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze.” Het volgend hoofdstuk (lees verzen 4—7) maakt het feit duidelijk, dat het plaatsen van menschen op de aarde was een gebeurtenis, die op de schepping, hierboven aangehaald, volgde; want ons is uitdrukkelijk verteld dat „de Heere had het niet laten regenen op de aarde; en er was niemand om den grond te bewerken.”

Het feit van deze dubbele schepping, eerst geestelijk en ten

tweede tijdelijk, is eenigszins duidelijker naar voren gebracht in een openbaring van Mozes: „Want Ik, de Heere God, schiep alle dingen waarvan ik gesproken heb, geestelijk, alvorens zij natuurlijk op de aarde waren..... En Ik, de Heere God, had al de kinderen der menschen geschapen; en nog geen mensch om den aardbodem te bebouwen; want in den hemel schiep Ik hen..... En Ik, de Heere God, formeerde den mensch uit het stof der aarde, en bles in zijne neusgaten den adem des levens, en de mensch werd tot eene levende ziel..... Niettegenstaande waren alle dingen voorheen geschapen; maar geestelijk waren zij geschapen en gemaakt volgens Mijn Woord.” (Paarl van Groote Waarde, blz. 12.) Deze Schriften betuigen een staat van bestaan vóór dit tijdelijke, waarin de geestkinderen Gods leefden, ongetwijfeld met onderscheiden persoonlijke kenteekens en het onderscheid der seksen inbegrepen, want „man en vrouw schiep Hij hen” geestelijk, „alvorens zij natuurlijk op de aarde waren”. Het is duidelijk dat deze geestelijke schepping van het menschelijk geslacht de geheele menschelijke familie in zich sloot en niet alleen het paar dat verordineerd was de eerste ouders van het menschdom te zijn; want er is uitdrukkelijk geschreven dat: „de Heere God had al de kinderen der menschen geschapen; en nog geen mensch om den aardbodem te bebouwen”, zelfs vóórdat de aarde bebouwbaar of in staat was den noodzakelijken plantengroei voor het menschelijk voedsel te onderhouden.

Alhoewel het misschien niet op specifieke wijze bevestigd is, is de voortzetting van het persoonlijk bestaan aan de andere zijde van het graf meer uitvoerig verklaard in de Schriften, dan het feit van het voorbestaan. Het geheele Christendom beweert in het leven na den dood te gelooven, en neemt in zekere mate, alhoewel meestal in verdraaiden vorm, de leer der opstanding aan. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen maakt de duidelijke, eenvoudige, onverdorven, schriftuurlijke waarheid van een letterlijke opstanding van het lichaam bekend, waardoor de geest, die onbelichaamd was door den dood, wederom bekleed zal worden met een tabernakel van vleesch en beenderen, in denzelfden vorm waarin het lichaam neergelegd werd.

Dit bevat als een noodzakelijke toestand de voortzetting van een persoonlijk bestaan van den geest, als een apart en onderscheiden wezen, dat intelligent en vooruitstrevend is. De letterlijkheid der opstanding wordt uitvoerig door Alma, een Nephitischen profeet, geleerd, met de krachtige verklaring, dat in een wederbelichaanden staat ieder been en gewricht hersteld zal worden aan den geest, en dat „zelfs een haar van het hoofd niet zal verloren zijn; maar alle dingen zullen tot hunne eigene en volmaakte gedaante hersteld worden.” (Boek van Mormon, Alma 40: 23.)

Is het begrijpelijk dat met zulke woorden aangaande de wer-

kelijkheid van een lichamelijke opstanding, die tot alle menschen zal komen, rechtvaardigen zoowel als zondaars, de noodzakelijke verschillen der seksen opgehelderd zullen worden? Kinderen van God hebben bestaan als mannelijk en vrouwelijk vanaf den beginne. Man is man, en vrouw is vrouw, oorspronkelijk, onveranderlijk, eeuwiglijk. Ieder is onmisbaar voor den ander en tot het volvoeren der doeleinden van God, om de bekronende heerlijkheid, „de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen.” (Paarl van Groote Waarde, blz. 7.)

Het is het gezegende voorrecht van opgestane wezens, die een verhooving in het Celestiale Koninkrijk van God verkrijgen om van de heerlijkheid van eindelooze toename te genieten, en ouders te worden van generaties, die van geestelijke afkomst zijn, om die te leiden in hun ontwikkeling door proeftijden, welke overeenkomstig zijn met die, waardoor de ouders zelve zijn gegaan.

De doeleinden van God zijn eeuwig: oneindelooze vooruitgang is voor zijn kinderen voorbereid, werelden zonder einden.

AVONDMAALLIED.

NAAR HET ENGELSCHE VAN JOHN NICHOLSON.

(No. 337 L. D. S. Hymn Book).

Wijl wij 't verbondsmaal houden saâm,
Om Jezus' wil en in Zijn naam,
Laat ons bedenken, nauwgezet,
Of hart en hand zijn vrij van smet.

Voor ons vervloet des Heilands bloed,
Voor ons heeft Hij aan 't kruis geboet,
En zoo het noodlot afgeweerd
Dat anders 't menschdom had gedeerd.

De mensch de wet van Eden schond,
En Jezus als Verlosser stond:
Hij redde, naar Jehova's plan,
't Gevallen menschdom van den ban.

De Godswet was verbroken, maar
Door Christus werd weer d' evenaar
Van 't recht hersteld; en dat herstel
Verwon en dood en graf en hel.

Zoodat de mensch, die 't leven zocht,
In eeuw'ge glorie bloeien mocht:
Van zond' en pijn en dood bevrijd,
Met Christus heerschen voor altijd.

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor- en naspel en Avondmaalsvers voor de maand Oct. 1925 kunnen in „De Ster” van 15 Augustus gevonden worden.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR OCTOBER 1925.

(Mattheus, Hoofdstuk 20, Verzen 26-28.)

„Maar zoo wie onder u zou willen groot worden, die zij uw dienaar; En zoo wie onder u zal willen de eerste zijn, die zij uw dienstknecht.

„Gelijk de Zoon des Menschen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijne ziel te geven tot een rantsoen voor velen.”

VERLANGEN WIJ TIJDELIJK VERBONDEN TE WORDEN OF VOOR ALLE EEUWIGHEID. *)

Menschelijke instelling en Goddelijke autoriteit.

Organisatie is noodzakelijk voor menschelijke vordering. De Goddelijke verklaring, dat het niet goed is voor den mensch om alleen te zijn, kan niet alleen toegepast worden op de verbinding van seksen door eerzaam huwen, waarvan de voortzetting van het geslacht afhangt, maar ook voor de samenleving van het menschelijk geslacht in het maatschappelijk leven, zonder welke samenwerking onmogelijk is en de verrichting van gemeenschapsdoeleinden onbekend zou zijn.

Het is natuurlijk en noodzakelijk dat de mensch instellingen zou vestigen en handhaven voor de verbetering van 't algemeen. De grondwet van ieder liberaal gouvernement erkent het recht van personen om zich bij elke organisatie aan te sluiten, die een waardig doel heeft en in overeenstemming met den geest der orde is, en niet in den weg staat van de rechten en gunsten van niet-leden.

Dus de mensch kan vereenigingen, genootschappen en clubs,

*) Zondagsschoolles voor Ouders en Theologiekلاس.

gilden, broederschappen en orden instellen. Zij kunnen hun vereeniging tot een kerk benoemen, indien zij verkiezen en kunnen regels bepalen die de condities van erkenenis voorschrijven en die voor het bestuur van die stichting zorgen. Zij kunnen zoover gaan om te zeggen dat niemand in de kerk, die pas opgesteld is, toegelaten kan worden, mits hij gedoopt is door onderdompeling in water door een der ambtenaren, en dat het zegel van lidmaatschap de uitspraak van een formule zal zijn, gevolgd door oplegging der handen.

Maar wie van ons, een redelijk wezen zijnde, zou er zijn reputatie aan wagen, door te beweren of zelfs te gelooven dat zulk een doop bediend wordt door een autoriteit, door menschen gemaakt, van uitwerking kan zijn in het verzekeren van vergeving der zonden, of dat het als doeltreffend erkend zal worden door de macht der hemelen?

Kerken, vereenigingen of andere genootschappen, die door enkel menschelijke macht opgericht zijn, zijn instellingen van menschen; zij kunnen nimmer anders opgenomen worden. Het is in alle overeenstemming dat zulke organisaties de namen van menschen dragen, of dat zij bekend zijn bij de een of andere benaming, die hun oorzaak, hun instelling, hun bijzonderheden van bestuur, hun plaats of een ander onderscheiden hoofdpunt te kennen geven. Kan het minder dan heiligschennis genoemd worden, om den naam van de Godheid aan een kerk te voegen, die in het leven geroepen is op de wijze zooals wij het goed gedacht hadden?

De Kerk van het Apostolische tijdperk was de organisatie, die Christus gevestigd had. Zeer uitdrukkelijk noemde hij het Mijn Kerk (Matth. 16: 18); en na Zijn vertrek werd elke verordening daarin bediend in den naam van Jezus Christus. Door Goddelijke verzekering werden die verordeningen niet alleen op aarde van uitwerking, maar ook in den hemel, en niet alleen tijdelijk, maar voor alle eeuwigheid. Van door den mensch gemaakte instellingen en kunstmatige aangroeisels, alhoewel zij den titel van kerkelijke eerediensten dragen, verklaarde de Heere met nadruk: „Alle plant, die Mijn Hemelsche Vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden.” (Matth. 15: 13.)

Gedurende den loop van Zijn bediening op het westelijk vasteland, vestigde Jezus Christus Zijn Kerk en beantwoordde zekere vragen aangaande den naam waarmee die Kerk genoemd zou worden:

„Daarom, wat gij ook doet, zult gij in Mijnen naam doen; daarom zult gij de Kerk met Mijnen naam noemen en gij zult den Vader in Mijnen naam aanroepen, opdat Hij de Kerk om Mijnen wil zal zegenen. Hoe kan het Mijne Kerk zijn, tenzij zij naar Mijnen naam genoemd wordt? Want indien een Kerk naar den naam van Mozes genoemd wordt, dan is het de Kerk van Mozes,

of indien zij naar den naam van een mensch genoemd wordt, dan is zij de kerk van een mensch; maar indien zij naar Mijnen naam genoemd wordt, dan is zij Mijne Kerk, indien zij op mijn Evangelie gebouwd is. (Boek van Mormon, 3 Nephi 27:7, 8.)

De handelingen van een publieken ambtenaar, hetzij van lokalen of nationalen stand, zijn alleen van kracht binnen de palen van de rechtsbevoegdheid die hij bezit. Stedelijke verordeningen kunnen bekrachtigd worden binnen de grenzen der gemeente, maar niet er buiten. De staatswetgevende macht is machteloos om wetten vast te stellen voor de regeling van andere staten. Het Congres is beperkt in zekere bepaalde rechtgeving aan het nationale gebied. En toch, in het oog van deze fundamenteele feiten, zijn er menschen die veronderstellen dat het in hun ambtsgebied ingesloten is om macht uit te oefenen in geestelijke zaken en de wetten, die gevestigd zijn door goddelijke autoriteit, in verband met lidmaatschap in het Koninkrijk van God, te veranderen, weg te cijferen of te vervangen door hun eigen bepalingen.

In deze eeuw heeft de Heere Zijn Kerk op de aarde gevestigd en heeft het onheilspellende feit duidelijk gemaakt, dat terwijl eerbare verplichtingen, overeenkomsten en contracten van waarde kunnen zijn onder menschelijke wetten, Hij in geen geval gebonden is aan zulk een beoefening van sterfelijke bemiddeling, de toekomst van de ziel na den dood te bepalen. Overdenk deze verklaringen van Jezus Christus aan Zijn Kerk gegeven in 1843:

„Alle verbonden, beloften, verbintenissen, verplichtingen, eeden, verordeningen, vereenigingen of verwachtingen, die niet gemaakt, ingegaan en verzegeld zijn, zoowel voor tijd als voor alle eeuwigheid, door den Heiligen Geest der belofte..... zijn van geen geldigheid, kracht of macht, in en na de opstanding der dooden; want alle beloften, welke niet met dit doel gemaakt zijn, hebben een einde wanneer de menschen dood zijn..... En elk ding, dat in de wereld is, hetzij het verordineerd is door menschen, door tronen, heerschappijen, machten of voorname dingen, wat het ook moge zijn, dat niet door Mij of door Mijn woord gemaakt is, zegt de Heere, zal terneder geworpen worden, en zal niet verblijven nadat de menschen dood zijn, noch in, noch na de opstanding, zegt de Heere uw God.” (Leer en Verbonden 132:5-13.)

Aangekomen.

Uit Zion zijn aangekomen en in verschillende vertakkingen geplaatst: ouderlingen Martinus Stam en echtgenoot, R. D. Snow en S. B. Woolley.

APOSTELN EN PROFETEN NOODZAKELIJK. *)

De Primitieve Kerk en de Kerk der Laatste Dagen.

Wij gelooven in dezelfde organisatie, welke in de vroegere Kerk bestond, namelijk: Apostelen, Profeten, Herders, Leeraars, Evangelisten enz. (Zesde Artikel des Geloofs).

De meeste menschen, die geloof in het Christendom belijden, nemen als een schriftuurlijke werkelijkheid de oprichting van de Kerk van Jezus Christus aan, door des Heeren persoonlijke bediening in de vroegere dagen, die wij het Christelijk tijdperk noemen, de periode, die uitdrukkelijk het midden des tijds aanduidt. Gedurende vele eeuwen tusschen de dagen van Mozes en de komst van Christus in het vleesch, had Israël onder de Wet geleefd, tusschen welke en het Evangelie een duidelijk onderscheid in de Schriften is getrokken. De nauwkeurig omschreven scheiding der twee is krachtig en geeft een breedvoerige toelichting:

„Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de Wet in bewaring gesteld en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zoo dan, de Wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden; maar als het geloof gekomen is, zoo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. (Galaten 3: 23-26.)

De Wet van Mozes, het tuchtmeestersbewind, dat ingesteld was voor de tuchtiging van een volk, dat niet bereid was een hooger onderricht van het Evangelie te ontvangen, was vervuld en daarom ingetrokken als een vormelijk en verplichtend stelsel, door de aardsche bediening van den Heere Jezus Christus. Terwijl deze vervulling bewezen is door den geheelen inhoud van het Nieuwe Testament, kan een zeer directe en beknopte verklaring ten voordeele van de Nephitische Schriften aangehaald worden, waarvan een verslag gegeven is door heilige mannen, die onder Goddelijke opdracht dienst deden op het vasteland van Amerika over een geheele periode van ongeveer zes eeuwen vóór en vier eeuwen na de geboorte van Christus. De profeet Nephi, die tijdens den dood, de opstanding en de hemelvaart van onzen Heere leefde, voegt aan zijn verslag de woorden van den Opgestanen Verlosser als volgt toe:

„Ziet, ik zeg u dat de wet, aan Mozes gegeven, vervuld is. Ik ben het die de wet gaf, en ik ben het, die het verbond met mijn volk Israël maakte; daarom is de wet in mij vervuld, want ik ben gekomen om de wet te vervullen; daarom heeft zij een einde. Zie, ik vernietig de profeten niet, want zooveel als er in mij niet vervuld zijn, zullen er vervuld worden.” (Boek van Mormon 3 Nephi 15: 4-6.)

Een aandachtig lezen der vier Evangelien toont, dat terwijl onze Heere de Joodsche hiërarchie (geheel de Priesterschap) als

*) Zondagsschoolles voor Ouders en Theologiekلاس.

leiders van een bestaand stelsel of bestuur erkende, en zich onderwierp aan al de wettelijke vereischten daarvan, zooals Hij die in toepassing moest brengen, Hij het Évangelie van het Koninkrijk bekend maakte inplaats van de wet van Mozes, en dat Hij mannen verordeneerde tot een hooger Priesterschap dan dat van Aäron, waaronder de Joodsche priesters beweerden te werken. Hij stelde de Twaalf Apostelen aan (Matth. 10:1, Mark. 3:14, Luk. 6:13), en naderhand de Zeventigers (Lukas 10:1). Aan de elf Apostelen, die getrouw gebleven waren, gaf de Heere het laatste onderricht, kort vóór Zijn hemelvaart: „Gaat heen in de geheele wereld, predikt het Évangelie aan alle kreaturen”. De Apostelen arbeidden met grooten ijver; „En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het woord door teekenen, die daarop volgden.” (Zie Markus 16:15-20.)

De Apostelen verstonden duidelijk dat, alhoewel de Meester de aarde verlaten had, Hij de autoriteit aan hen had opgedragen om de Kerk op te bouwen als een gevestigde organisatie. Eén hunner eerste ambtsbezigheden was, om de onbezette plaats in hun eigen hoofdmacht aan te vullen, die veroorzaakt was door den afval en dood van Judas Iskariot. Het is blijkbaar dat zij inzagen, dat de apostolische groep twaalf leden moest bevatten, en dat de behoeften der Kerk vereischten, dat de organisatie volledig zou gemaakt worden. Door ambtelijke handelwijze werd Matthias tot de elf gevoegd. (Zie Handelingen 1:21-26.)

Onder het bestuur der Apostelen en anderen, die dienst deden door hun leiding in posities van lagere autoriteit, nam de Kerk van Jezus Christus toe in lidmaatschap en invloed. Vóór tien jaren of meer na de hemelvaart van onzen Heere, was Jeruzalem het hoofdkwartier der Kerk, maar vertakkingen werden gevestigd in de omliggende provincies, en deze vertakkingen of locale „kerken” werden bediend door bisschoppen, diakenen en andere dienaren, die gekozen en verordeneerd waren door de apostolische autoriteit.

In de Primitieve Kerk vinden we in hun heilige roeping werkende apostelen, profeten, evangelisten, herders, leeraars, ouderlingen, bisschoppen, priesters en diakenen. Het doel van deze verschillende ambten is verklaard te zijn: „Tot de volmaking der Heiligen, tot het werk der bediening, tot de opbouwning des lichaams van Christus.” (Efeze 4:12.)

Ieder ambt op deze wijze gevestigd, is noodzakelijk voor de ontwikkeling der Kerk, dat zeer juist vergeleken is met een volmaakt lichaam, met zijn vele leden, elk geschikt zijnde voor een bijzonderen dienst, en allen nevensgeschikt voor het algemeen goed. In een organisatie, die ontworpen en gevestigd is door Goddelijke wijsheid, zijn geen overbodigheden, noch deelen ontbrekend. Het oog, het oor, de hand en de voet zijn alle noodzakelijk overeen-

komstig de afmeting der onderdeelen en fysieke volmaking van het lichaam; en in de Kerk kan niemand, die autoriteit bezit, met eenig recht tot zijn medegenoot zeggen: „Ik heb u niet van noode.” (Zie I Kor. 12: 12-21.)

De Primitieve Kerk was van betrekkelijk korten duur. De wereld viel in een geestelijke duisternis, en een herstelling van macht en aanstelling van de hemelen werd noodzakelijk voor een wederoprichting der Kerk met haar vroegere zegeningen en voorrechten. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen maakt de verplichtende behoefte van „dezelfde organisatie bekend, die in de Primitieve Kerk bestond”, en betuigt op plechtige wijze, dat door de bediening van hemelsche wezens de Kerk van Jezus Christus op de aarde hersteld is voor de zaligheid van het menschelijk geslacht, zoowel levende als doode.

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleidde met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

(Vervolg.)

8. *De Bijbel is het Woord van God; het Boek van Mormon eveneens.*

„Men heeft trachten aan te toonen, dat het Boek van Mormon niets anders was dan een geschiedkundige roman door zekeren Davison vervaardigd en als handschrift door den boekdrukker Sidney Rigdon, een der ijverige aanhangers van Smith, aan dezen ter hand gesteld. We vernemen ook hierover gaarne het oordeel van onzen medewerker in zijn geschiedkundig overzicht.” (E e n h e i d, blz. 823-824, 1922.)

Hier wordt blijkbaar bedoeld de theorie, dat een zekere Rev. Salomon Spaulding de schrijver zou zijn van het Boek van Mormon. De verwarring met den naam D a v i s o n is waarschijnlijk ontstaan uit het feit, dat Spaulding's weduwe hertrouwd is en wel met een mr Davidson. In het al eerder genoemde werk van dr. Robert C. Webb, *The Real Mormonism*, zegt deze niet-Mormoonsche schrijver in zijn hoofdstuk: „Did Solomon Spaulding write the Book of Mormon?” o.a. dit:

„De Spaulding-auteurschap-theorie sluit kortweg in, dat het Boek van Mormon geschreven werd in t o t o, met de mogelijke uitzondering, zooals er gezegd wordt, van de „religieuze gedeelten”, door een zekeren Rev. Solomon Spaulding, die eenmaal een Presbyteriaansch predikant was geweest, maar later zich onledig hield met zaken van allerlei aard, eerst in den staat New-York, later in Ohio. Naar de berichten luiden, werden zijn onderscheiden

zakenondernemingen geenszins met succes bekroond, en hij deed een poging, hoe wanhopig die ook moge schijnen, om zijn financiën te herstellen en zijn talrijke schulden te betalen met het schrijven van novellen. Minstens één zoo'n verhaal wordt hem toegeschreven, getiteld „The Manuscript Found”, waarin — op grond van de beweerde vertaling van een perkament-handschrift, ontdekt, zoo wordt er gezegd, door den auteur van het boek — den lezer een verslag gegeven wordt van zekere voorhistorische volken op het westelijk halfroond. Het beweerde identificeeren van dit product — of een ander — van Spaulding met het Boek van Mormon, is gegrond op hetzelfde soort van armzaliglijk verzonnen „getuigenis” als dat, hetwelk verondersteld wordt het nietswaardige karakter van Smith's familie en hemzelf te bevestigen. Wij hebben alreeds gezien hoe onafdoend en niet-ter-zake-dienend deze laatstgenoemde „bewijzen” zijn. Wij zullen zien hoe uiterst onafdoend ook de eerstgenoemde zijn (blz. 400).

Met dezen aanhef leidt dr. Webb een bespreking in, die 26 bladzijden inneemt en tot deze conclusie leidt:

„We may, therefore, dismiss the Spaulding hypothesis with the traditional Scotch verdict, „not proven.”¹⁾

Zelf ben ik met beide boeken bekend: het Boek van Mormon, een doorwrocht werk, vol van piëtisme; de Manuscript Found, slordig knoeiwerk, een prulschrift. Spaulding, de ex-dominice, zegt van den Christelijken godsdienst:

„Hij is volgens mijn inzicht een massa contradicties en een ongelijksoortige mengelmoes van wijsheid en dwaasheid — ik kan geen klaar en onomstootelijk bewijs vinden, dat hij een openbaring is van een oneindig, welwillend en wijs God..... Ik ontken alle geloof in de goddelijkheid des Bijbels en beschouw hem als een louter menscheijk product, ontworpen ter verrijking en bevoordeeling zijner schrijvers en om hen in staat te stellen de menigte aan het lijntje te houden.”

Een gedeelte van het Boek van Mormon is „een uittreksel genomen uit het Boek van Ether, hetwelk een verslag is van het volk van Jared..... tot de overtuiging van Jood en niet-Jood, dat Jezus is de Christus, de Eeuwige God, die zich aan alle natiën openbaart.” (Zie titelblad v. h. Boek v. Mormon.)

Het is dan ook geen wonder dat de heer L. L. Rice, indertijd staatsdrukker van Ohio, in wiens bezit het manuscript gevonden werd in 1884 door President Fairchild van het Oberlin College, Ohio, als volgt schrijft:

„Ik zou even gauw kunnen gelooven dat het Boek der Openbaring geschreven was door den schrijver van „Don Quichotte”,

¹⁾ Wij kunnen daarom de Spaulding-hypothese laten vallen met de traditioneele Schotsche uitspraak: „niet bewezen”.

als dat de schrijver van dit manuscript de auteur was van het „Boek van Mormon”.

Volgens mijn meening zal niemand, die dit manuscript leest, waarde hechten aan het verhaal dat Salomon Spaulding eenigerwijls de auteur was van het „Boek van Mormon”. Het is onwaarschijnlijk dat iemand, die zoo'n doorwrocht werk schreef als de Mormonenbijbel, zijn tijd verbeuzelen zou met een zoo oppervlakkig verhaal saam te flansen als dit, dat op zijn best slechts een zwakke nabootsing is van het andere.” (Uit een brief aan Joseph Smith, III, Lamoni, Iowa, 1884.)

(Wordt vervolgd.)

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De Amsterdamsche Conferentie zal gehouden worden op 26 en 27 September. Apostel Talmage zal aldaar verwacht worden.

Al de vergaderingen zullen in het gebouw op de Weteringschans 101 gehouden worden, alleen de Zondagavondvergadering zal in het gebouw „Frascati” zijn (ingang Oudezijds Voorburgwal 304.) De aanvang der Conferentie zal op Zaterdagavond om 8 uur geschieden. De Zondagvergaderingen zullen zijn om 10 uur 's morgens, 2 uur 's middags en 7 uur 's avonds. Vergeet dus niet de avondvergadering in „Frascati”!!

Negen uur Maandagmorgen Zendingenvergadering.

Hoogstwaarschijnlijk zal er op Maandagavond een Conferentievergadering der **Zusterhulpvereniging** gehouden worden, mits zuster May Booth Talmage haar echtgenoot vergezelt.

Deze Conferentie zal verwacht worden de grootste te zijn, die tot nog toe in Amsterdam gehouden is. Hiermede hopen wij dat allen, die in staat zijn te komen, de gelegenheid zullen waarnemen.

Overleden.

Op Zaterdag, 29 Augustus, overleed te Rotterdam zuster Sophia Catharina Hofman, in den ouderdom van zes en vijftig jaar. Zij werd 14 Januari 1869 te Lage Zwaluwe, Noord-Brabant, geboren. Zuster Hofman werd gedoopt den 3en Januari 1903 te Rotterdam door ouderling B. A. Denkers en aldaar door hem bevestigd.

INHOUD.

De rechtmatige wijze voor het overbrengen van Open- baring . . . . . blz. 277	Verlangen wij tijdelijk ver- bonden te worden of voor alle eeuwigheid . . . . . „ 285
De eeuwigheid der Seksen, voorheen, nu en hierna . . . . . „ 282	Aangekomen . . . . . „ 287
Avondmaallied . . . . . „ 284	Apostelen en profeten Nood- zakelijk . . . . . „ 288
Zondagsschoolwerk. . . . . „ 285	Het ware Mormonisme . . . . . „ 290
	Conferentie-Aankondiging . . . . . „ 292
	Overleden . . . . . „ 292